

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V srédo 31. Sušca 1847.

List 13.

Gostija v Ljutomérskim gradu.

(Po Vehovaru.)

ULjutomérskim gradu gostija zlo hrupí,
Iz rók gré kupa *) v róke tri dni in tri noči;
Tri dni in tri noči — oj Vuzma **) sveti čas!
Četertk je jutri vélki — polnóč je blizo nas.

Stražan stojí pred durmi, mož sive starosti,
Posluša divje drétle, strahota ga obletí:
„Četertk je jutri vélki! — začne se britki čas,
Ko na drevésu Kriša Bog Sin odkupi nas!“

Stražan tak toži stari, pobožniga duhá,
Zdihuje, joka, moli takó iz dna serca;
Al v pivnici krik zlobni zijati ne nehá,
In noč odgovor kupam zvonečim tiha dá.

„Opomnim nej gospôdo!“ — stražan tak govorí —
„Dolžnosti svete, v vinu de se jim ne vtopi.“
In v pivnico gré doli ter prav' s pohlevnostjo:
Oj gospod vitež, hlapcu nej ne zamerijo:

„Četertk je jutri vélki, čas grozne žalosti,
Ko vse kersanstvo moli v serca spokórnosti,
Žalujejo zvonovi, in jutri slednjikrat
Nas hocejo k pokori se opominjevat.“

„Ti tudi mi omolkni, prevzétni hlapec ti,
Nar veči dajte kupo, nej v nji se mi vtopi!“
Tak vitez zagromí, se zasmeja družba vsa
In s silnoglasnim krikam pohvali verlo ga.

„Zvoniti pred se mora v zvoniku grada še,
Kot kupe opustimo! — napi, o hlinjenc se!“
Na tla se zverne starček, stemnijo se mu oči,
Pa zdi se še, de móli: „Gospod! ne sod' jih ti.“

Zdaj zadoni počasno glas ure polnoči;
Kot blisk svitlova vgasne, na kúp se klet zvalí,
Iz sodov se iztéka tak kot pepel žareč,
Pijance vse pokoplje zdaj oginj plamenec.

In ko Zveličar vstane, s gor in dolín hromí
Zvonovov glas pojéci, de vse se veselí;
Alj viditi na gradu zvonika ni biló,
Strahote znaminje stoji zid gol samó.

V Gradeu 22. Sušca.

Mihovil Golob, modroslovec.

Dober svét kmetovavcam.

Kakošne so le letašne ozimine žita po svetu?
Po krajnski gorenski strani so reži zlo pognjite

*) Kupa ali kozarc. **) Vuzem ali velika noč.

in mrežaste; pšenicam in deteljam pa ni kej kvare, razun de so jih semtertje miši gerdo preorale, kakor de bi bile imele terd boj med seboj. Kar je sneg odlezel, dela srež po več krajih veliko škodo. Ali je kej pomagati?

Dokler zemlja zmerzuje in se njive ne posuše, se srež ne da vstaviti, pa od njega storjena škoda se popravi že nekoliko. Berž ko se njive osuše, jih proti večeru dobro povali, de pertisneš spet nazaj perzdignjeno zemljo, de se perst zgosti okoli žitnih koreninic, in de se kepice po njivah potarejo in poravnajo. Ljubi kmetovavci! vi ne verjamete, kako koristno de je to, pa le ubogajte, in gotovo nam boste vedli hvalo.

Povalite terdo tudi detelje s teškim valjerjem, kér detelja že sicer krepko in zgošeno zemljo ljubi. Po nemških deželah imajo železne valjerje in veliko hvalo ženó, kako de so koristni. Ravno tako je tudi prav dobro, vsejane jare žita povaliti, kakor oves, ječmen in prosó, tako tudi lan, nekej zató, de se njiva bolj poravná in kepe potarejo, še bolj pa zató, de se iz vsejanih zernic pognane cimice ložej zemlje poprimejo in berž rejo iz nje sesájo. Sej vidimo, de vertnarji tudi takó ravnajo. Vertnar vseje danes salato, kapus, ohrovrt ali kake cvetlice, gredico z nogami pohodi ali s kako dilico terdo potrepljá, in pojutrišnjim bôde že seme iz zemlje, in v kratkim je gredica že zelena, kar bi se tako berž ne zgodilo, če bi seme v rahli persti ležalo.

Letašnji dolgi stari sneg je kmetovavcam zlo glave belil, gerdo so ga že gledali, in nekteri so ga bili jeli posejati koj v začetku Sušca, pa njih pridnost je bila prezgodna. Ako bi taciga mraza ne bilo, de bi ne bila burja takó brila, bi bili že prav opravili; takó pa so si še nekoliko škode naradili, kér je po prekopnjah srež žita tergal in kér je burja perzdignjene koreninice posušila in njive obrila, de so vse rújave.

Sneg posejevati je takrat koristno, kadar mraza ni, in kadar je zemlja pod snegam odtajana, sicer je pa bolje, de so njive s snegam odete. Gorenški stari in skušeni kmetovavci pravijo, de pred sv. Gregorjem sneg le per miru pusti, po